

Dirk herontdekte zichzelf op zijn 40ste: ‘Soms heb je gewoon een schok nodig’

27/12/2014 om 16:55 door (wv) | Bron: Jobat.be

Foto:

Jobat.be

Verloren dromen, verdwenen idealen. Menig veertiger breekt er zijn hersens over. Ook Dirk De Boe maakte het mee. Maar in plaats van een Harley te kopen, schreef hij er een boek over: Egoshock. Zo werd hij toch nog wat hij als tiener wilde zijn: schrijver.

Dirk De Boe was en is ingenieur, ging na zijn studies aan de slag bij een groot bedrijf – Philips – en liep er een mooi parcours. Hij klom op tot manager, was succesvol en verdiende goed zijn brood. Tot hij het nieuws kreeg dat zijn werkgever de afdeling waaraan hij zo verknocht was in de etalage plaatste. “Een donderslag bij klaarlichte hemel”, herinnert Dirk zich.

Wat later diende zich een tweede opdoffer aan. Zijn jonge zoon vertoonde symptomen van autisme. Onderzoek bevestigde die diagnose. “Dat zijn momenten waarop je even bij alles stilstaat en overdenkt waar je je hele leven mee bezig bent geweest.”

Is dit het? Het was de vraag die ook Dirk toen overviel, zo rond zijn veertigste. “We hebben allemaal onvervulde jeugddromen en -idealen. De vraag is wat je daarmee doet.” Het was – symbolisch – tijdens een rit in de auto dat hij besloot om het stuur van zijn leven weer met beide handen vast te grijpen en zelf de richting te bepalen die hij zou uitgaan. Over die tocht schreef hij het boek Egoshock, een handleiding voor mensen die andere wegen willen opzoeken.

Is het niet gewoon zo dat de meeste mensen maar een deel doen van alles waarvan ze droomden?

“Ja, dromen en idealen komen onderweg obstakels tegen zoals een hypotheek, de verantwoordelijkheid voor een gezin, het comfort van een vast salaris ... Op veilig spelen zit in onze genen. Dat zie je overal. Maar dat is niet de trend die bedrijven volgen. Er zijn steeds meer organisaties die er bewust voor kiezen om met meer freelancers te werken, om de kosten onder controle te houden. Daarom is het in ieders belang om daar bij stil te staan en op voorhand de passende maatregelen te nemen, zoals nadenken over wat je zelf belangrijk vindt. Wie zichzelf voortdurend ontwikkelt, zal veel minder snel voor voldongen feiten komen te staan.”

Jij gaat nu door het leven als innovatie-expert, maar die beslissing heb je ook maar rond je veertigste genomen. Waarom niet vroeger?

“Omdat ik, zoals veel mensen, iets nodig had om me wakker te schudden. Bij mij was dat de vrees om mijn job te verliezen. Wat vaak voorkomt, is dat mensen een burn-out krijgen en daarna het roer omgooien. Je kunt je dan afvragen waarom ze het zover laten komen hebben en niet vroeger actie hebben ondernomen. Want ik kan me niet van de indruk ontdoen dat ze vaak maar al te goed wisten waar ze op afstevenden.”

Met je boek wil je mensen daartoe aanzetten?

“Ja, in Egoshock toon ik hoe je op zoek kunt gaan naar je nieuwe ik, hoe je jezelf kunt herontdekken en opgeborgen dromen weer tot leven kan wekken. Uit ondervinding, want ik heb die weg zelf afgelegd, weet ik dat dit een proces is dat niet alleen je job, maar ook jezelf en je relatie ten goede komt. Proactief zijn, dat is de instelling die ik wil stimuleren.”

Stel dat ik dat wil, hoe begin ik daaraan?

“De eerste regel is dat je jezelf tijd geeft om te herstellen van de schok die je gekregen hebt, op voorwaarde dat die er was uiteraard. Als dat gebeurd is, ga je op verkenning. Je bewandelt nieuwe paden zonder dat je hoeft te weten waar die naartoe leiden. Het belangrijkste is dat je in contact komt met nieuwe mensen en dat je andere ervaring opdoet. Dat kan allerlei zijn: schrijf je in voor een cursus, neem een oude hobby opnieuw op, doe nieuwe dingen ... Je kunt ook een coach in de arm nemen, zoals ik heb gedaan. Ik heb er zelfs meer dan één.”

Hoe belangrijk is het hebben van een netwerk daarvoor?

“Heel belangrijk. Contacten opbouwen en onderhouden is iets waar je voortdurend aandacht voor moet hebben en niet alleen in ‘slechte’ tijden. Meestal maken mensen pas werk van hun LinkedIn-profiel en netwerk als ze ontslagen worden. Zo werkt het natuurlijk niet. Ze moesten daar al lang op voorhand mee bezig geweest zijn. Als je dan een nieuwe job zoekt, heb je meteen een netwerk om op terug te vallen.”

Ook dat lijkt me iets wat iedereen wel weet, maar te weinig doet. Waarom?

“Omdat het een vorm van gemakzucht is die in onze natuur zit. Alles wat onbekend is, kost moeite. Waarom zouden we daarin investeren op het moment dat alles ons voor de wind gaat?”

Krijg je nooit het verwijt dat het voor jou wel ‘gemakkelijk’ praten is? Je had een mooie functie en verdienste. Met je geld kon je je tijd kopen.

“Dat is zo. Ik ben me ervan bewust dat dit verhaal veel moeilijker is voor een alleenstaande moeder met drie kinderen van wie de voornaamste bezorgdheid is om elke maand de rekeningen betaald te krijgen. Maar middelen hebben, heeft ook een keerzijde. Wie tijd heeft, heeft namelijk geen haast. Geld kan net zo goed een rem zijn op verandering.”

Wat raad je de alleenstaande moeder aan?

“Kleine stapjes nemen. Misschien kan ze iets in bijberoep beginnen, als ze tijd heeft natuurlijk. Ik heb ook moeders gekend die gewacht hebben tot de kinderen de deur uit waren vooraleer opnieuw op zichzelf te focussen. In elk geval, en dat geldt voor iedereen, moet je over voldoende discipline en wilskracht beschikken om hier een succes van te maken.”

Je boek werkt dus alleen maar voor ‘sterke mensen’?

“Zoals ik zei: discipline is erg belangrijk. Hoe hard wil je het en wat heb je ervoor over? Dat zijn belangrijke vragen. Als je voelt dat het je ontbreekt aan wilskracht, kan de juiste begeleiding je helpen. Ik vind dat mensen veel vroeger bewust moeten gemaakt worden van dit hele verhaal. Er zijn talloze hulpmiddelen die we kunnen gebruiken om ons leven richting te geven en betere relaties met anderen aan te knopen: empathisch luisteren, geweldloos communiceren, een basiskennis filosofie ... Leren om echt met anderen te praten zou veel mensen echt vooruithelpen.”

Tekst: Wim Verdoodt

Foto: Koen Bauters

Verschenen in De Standaard Online